

תוכן הכרך

הוראות לשימוש

לוח ראשי תיבות

א-צד

מומי קרפן

א

א. מקורם וגדרם

מיני המומים / דינם / המומים שנתפרשו בתורה / שאר מומים / מום שאינו מבטל מלאכתו / מום מלידה / חולי המביא לידי מום / זקן חולה ומזוהם / מבחר נדריכם

יא

ב. אבר חסר, יתר או גדול

אבר חסר / בקרניים / בזנב / באיברי הזרע / אבר מיותר / אחד מאבריו גדול מחבירו

כא

ג. מומים השייכים בכל הגוף

עצם שבורה / פגימה / פגימה בבשר / פגימה בעין, בשפה, בחוטם ובערוה / שיעור פגימה / ניקב / יבש / נסדק / חתך בעור ובבשר / יבלת / יבלת בעין / מיני שחין / אחזו דם

מ

ד. מומים השייכים באבר מסויים

עיוור / מומים בעין / דק / תבלול / אדמומית בעין / בשר עודף בעין / עינב / חורוור / מים בעין / בלבן שבעין / בחוטם / פיסח / רגלים קלוטות / פֶּזֶרֶךְ / באיברי הזרע: מעוך, כתות, נתוק, כרות / ביצה שאינה במקומה

נג

ה. מחמת שינוי

דומה לבע"ח אחר / נדמה* / פיו דומה לחזיר / זנב דומה לחזיר / עינו גדולה וקטנה / עין הדומה לעין אדם / לחי תחתון בולט / שינוי בעין / פה צר ופה נפוח / בגב ושדרה / רגלים מבוטלות / שינויים נוספים ברגל ובאצבעות / בראש הזנב / חוליות הזנב שרחוקות זו מזו / איטר / כושי

סד

ו. מומים מובהקים

התרה בלא מומחה / מומים מובהקים / מומים שאינם מובהקים / שאר מומים

ע

ז. מום שבסתר

התרה מחמתו / במומים שונים / כשפעמים הוא ניכר / במומים שבאיברי הזרע / בחוטים / מהות החוטים / מום בספק / לפסול

פא

ח. מום עובר

דינו / המומים העוברים / מים בעין: הבדיקה ע"י אכילה / צורת האכילה / כשנתברר שהוא מום קבוע / קביעות החורוור / מום שאפשר שיעבור / רפואה הגורמת שאינו מום

מוקד ע"ע משומד

מוקתא ע"ע כנויים וע' שבועה

מונע טוב מבע"ל ע"ע כופים על מדת סדום. וע"ע זה נהנה וזה לא חסר

מוקנר ע"ע בגד המנוגע וע' בית המנגע: במגע ומשא וע' מצורע וע' נגעי אדם וע' נגעי בגדים וע' נגעי בתים

מוסיף ע"ע אין איסור חל על אסור: איסור מוסיף וע' בשר בחלב

מוסף ע"ע מיסך

מוֹסָף (תפילה)

צה-רסד

צה

א. תקנתה וגדרה

יום שלשים של החודש / גדרה / רחמים או שבח

קא

ב. החייבים בה

יחיד וציבור / ביחיד / הטעם שאינה אלא בחבר עיר / יחיד שאינו בחבר עיר / היחידים הנפטרים / יחיד הרוצה להתפלל / תחום המקום שחבר עיר פוטרים / מוסף של ר"ה / הלכה / נשים / שאין לו חלק בקרבן מוסף

קיז

ג. זמנה: ביחס לשעות היום

תחילת זמנה / סוף זמנה / סוף זמנה לכתחילה / להתחיל קודם שבע כשיסיים אחר כך / גדר התפילה אחר שבע שעות

קכט

ד. זמנה: ביחס למעשים אחרים

הקדמתה לשחרית / הקדמתה לתמיד / כשהקדימה לשחרית / הקדמתה לשחרית אחר ארבע שעות / מוסף ותשלומי שחרית / לפני קריאת התורה / סמיכתה לשחרית / מנחה ומוסף / המנחה הקודמת למוסף / מוסף שתימשך עד זמן מנחה / בסוף שעה שביעית / התחיל להתפלל מוסף בזמן מנחה / כשאינו עומד להתפלל מנחה / הלכה / ציבור בהקדמת מנחה למוסף / ביום הכיפורים / הקדים מוסף למנחה / כשאין שהות לשתיהן / מוסף ותשלומי שחרית

קנב

ה. עיקרה

הלכה / מנין הברכות בשבת ויו"ט / מנין הברכות בימות החול / המתחיל לומר ברכת חול / לא הזכיר היום / התפלל י"ח והזכיר טופס של עבודה / במזכיר אחד משני מוספים / התפלל תפילה של חול בציבור / יחיד המתפלל תפילה של חול בציבור

קעב

ו. מנהגי נוסחתה

ברכה אמצעית של מוסף שבת / בחזרת הש"ץ / ברכה אמצעית של מוסף ר"ח / בשבת ר"ח / קודם החתימה והחתימה / חתם באחת הקדושות / מוסף יו"ט / יום טוב שחל בשבת / תפילת גשם וטל / אזהרות / ותערב וכו' שאותך לבדך ביראה נעבוד / בראש השנה / "ואת מוספי" / חזרת הש"ץ / ביוה"כ / חזרת הש"ץ / "ואת מוסף", ביום שיש בו שתי קדושות / על הניסים בחנוכה ופורים

רו

ז. הזכרת פסוקי המוספים

המנהג / טעה בפסוקים / אמירת "בתורתך כתוב" / התחיל באמירת הפסוקים / פסוקי המוספים / מנחתם ונסכיהם / אמירת פסוקים בשתי קדושות / הפסוקים הנאמרים: / בפסח / בשבועות / בראש השנה / מוספי ראש חודש בר"ה / בר"ה שחל בשבת / בזמן שנהג ר"ה יום אחד / עולת ראש חודש שבפסוקי ראש השנה / מקום ואופן הזכרתה / השעיר של ר"ח בר"ה / המנהג בזמננו / ביום שני של ר"ה / פסוקי מוסף יום הכיפורים / סוכות ושמיני עצרת / יו"ט שני של סוכות ושל שמיני עצרת / חול המועד בחו"ל / "ומנחתם" בחוה"מ בחו"ל

רמו

ח. בנדבה ובתשלומים

נדבה / הלכה / תשלומים / תשלומי שחרית במוסף

רנד

ט. אכילה לפנייה

שיעור הטעימה המותרת / לכתחילה / קריאת שמש / לימוד ודרשה קודם מוסף

רסה-רסח

נספח לערך מוסף (תפילה)

מוֹסָף (קרבן) ע"ע קרבן מוסף

רסט-של

מוֹסֵר (מסור)

רע

א. איסור המסירה וחומרותיו

המסירה / הצלת אחד במקום שיתפסו אחר / עיכוב אחר מהתיישבות במקומו / תביעת גוי בדין / חומר האיסור / גדרו כרודף / מקבלי המסירה / כשיש למלכות רשות להעניש / מסירת רשע / שנגמר דינו

תוכן הענינים

למיתה / מסירת המצער / במיצר לרבים / מסירת רודף / מכה את חברו / להצלת ממונו / אנסוהו למסור ממון חברו / אנסוהו למסור גוף חברו

רצד

ב. הריגת המוסר ואיבוד ממונו

ההולך למסור / בירור כוונתו / התראתו / כשאין סכנת נפש / לאחר המסירה / אופן הריגתו / המוחזק למסור / ההחזקה / אופן הריגתו / מסירת המוסר לגויים / עונשים אחרים / איבוד ממונו / נטילת ממונו / איבוד ממונו בגרמא והשבת אבדתו / איבוד ממונו להנצל מהמסירה / מסירת ממונו / במסר לצורך הצלת ממונו / בעשה תשובה

שיט

ג. דינו כרשע

המוסר כמומר / לעדות ולשבועה / המאיים שימסור / כשלא פשע במסירה

שלא-שם

מוסר (אב נזיקין)

החייב וגדרו / נזק המסירה כנזק הניכר / בזמן הזה / כשהנזק אינו ודאי / בממון המוטל בספק / כשחייב בדין / כשהיה ניזוק אף לולא המסירה / בהפקעת הלואה גוי או מס / כשהנמסר יכול להשטט / בדיבור / עדות בערכאות / בשולח כתב מסירה / הסתת גוי ליטול ממון / גרימת מסירה / מסלק עצמו מאנס / כשנתכוין להציל ממונו / מסירה שלא בכוונה / מוסר באונס : אנוס להראות ממון חברו / אנוס להביא ממון חברו / אנוס להראות ממון חברו, והביאו / תבעוהו ממון מסוים של אחרים שבידו / בממון שהאנס יכול ליטול / אנסוהו למחול חוב / במסירת מוסר / הוכחת המסירה / שבועה לדחות טענה שמסר / בטוען שהנזק אינו ממסירתו / נשתנה השווי בין שעת מסירה להעמדה בדין / חיובו בהוצאות מחמת המסירה / אופן התשלום / אשה נשואה שמסרה

מוסר ע"ע אגדה וע' דרך ארץ. וע"ע גאווה וע' כעס וע' לפנים משורת הדין וע' מדת חסידות. וראה : מדות (טובות ורעות).

מוסרה ע"ע הגבהה וע' מסירה

שסא-שעב

מועד

בעלי החיים המועדים מתחילתם / הברדלס / כשראו ולא הזיקו / כשהם בני תרבות / פשפש באמתה

מועדים ע"ע אבלות פ"ח וע' אין מערבין שמחה בשמחה וע' אסרו חג וע' ברכת הזמן : על המועדים וע' דברים שבצנעה וע' הזכרת נשמות וע' הלל וע' הפטרה פ"ג ועמ' יא ואילך וע' חגיגה וע' חצוצרות פ"ה וע' יום טוב וע' יום טוב שני של גלויות וע' ימות המשיח וע' לוח השנה וע' לינה (בירושלים) : בשלש רגלים וע' עבור השנה וע' קידוש החודש וע' קרבן מוסף וע' קריאת התורה

מוצל ע"ע מעילה

שעג-תמד

מופלא הסמוך לאיש

שעד

א. מהותו

מהותו / הגיע לשנות גדלות / בירור גדלותו / בשנה הסמוכה לשנות גדלות / חזקה בהגיע לשנות גדלות / בשנה מעוברת

שפו

ב. בדיקתו

הבדיקה / כשלא בדקוהו / בהגיע לשנות גדלות / גדר הידיעה למי נדר / כשנבדק קודם ונמצא שאינו יודע / כשנבדק קודם ונמצא שיודע להפלות / כשלמד פרשת נדרים ושבועות

שצ

ג. החלויות שבכוחו להחיל

בחלויות שאין בהן קדושה או איסור / שיש בהן תיקון / בקנינים / בחלויות שיש בהן קנין / בחלויות החלות על ידי מחשבה / בתנאי / בנדרים / בנדר ערכין ודמים / בניירות / בשבועה / בקדשי מזבח / בקדשי בדק הבית / בקרבנות חובה / בקרבנות מחוסר כפרה / בחגיגה / בקרבן פסח / בתמורה / במעשר בהמה / בחרמי כהנים / בהפרשת תרומה ומעשרות וחלה / בבכורים / בפאה / בהפקר / בפדיון הקדש / בפדיון פטר חמור / בפדיון מעשר שני / בשאלה

תיז

ד. תוקף החלות דיניה

האם הוא מה"ת / "בל יחל" על נדרו / מלקות, כשעוד לא ידוע אם ההקדש היה בשנה הסמוכה לגדלותו / קרבן על מעילה בהקדשו / מעילה בקרבנו לאחר שהוקרב / איסור מעילה בהקדשו / איסור מעילה בקונמו / קרבן על חילול שבועתו / חטאת על שחיטת קרבנו והעלאתו בחוץ / חיוב חומש על אכילת תרומתו / חיובו כשהגדיל לקיים את נדרו ושלא לאחר / זמן חלות שבועתו / שבועתו לבטל מצוה

תלא

ה. דיניו

בל יחל בנדר ושבועה והקדש / מעילה בהקדש / חיובו במלקות / זמן הלקאתו / התראה שלא לעבור על נדרו / כשבשעת העבירה אינו יודע להפלות / חיובו בקרבנות נזיר / הבאת קרבנות הנזיר קודם גדלות / חיובו לשלם נדרי ערכין ודמים / כפרתו על גזל הגר

תמא

ו. בגוי

הדין ומקורו / גילו

תמה-תנו

מופלא שפכית דין

תמה

א. מהותו ותפקידיו

המופלא / מלמד את שאר הדיינים / ממנה את הדיינים / מכריע את הדין / עולה לשאול בבית דין הגדול / הכשר בית דין בהעדרו / כשטעו בקידוש החודש בהעדר המופלא / במנין בית דין הגדול / במנין בית דין של עשרים ושלשה / הפסול לדרון

תנב

ב. מחלוקת עמו

בדיני ממונות / בדרך שאלה ומשא ומתן / מופלא שאמר לזכות / בטועה בדבר משנה / שלא במושב בית דין / כשדעת המופלא כדעת המיעוט

מופת ע"ע לא בשמים היא

מוץ ע"ע הרחקת נזיקין פ"ט וע' זורה פ"א ופ"ג

מוצאי יום הכפורים ע"ע יום הכפורים פ"ג

תנו-תסד

מוצאי יום טוב

תנח

א. התפילות

איחור תפילת ערבית / "ברכו" / "ויהי נועם" / קדושה דסידרא

תנט

ב. הפסוקים והזמירות

הזכרת אליהו הנביא / פסוקי ברכות ונחמות / פטום הקטורת

תסא

ג. בשאר דינים ומנהגים

סעודה / אכילת תבשיל חם ופת חמה / עשיית מלאכה / אסרו חג / ברכת הלבנה

מוצאי שביעית ע"ע שביעית וע' תוספת שביעית. וע"ע הקהל וע' חמשה עשר בשבט וע' ספיחים

תסה-תקכ

מוצאי שבת

תסו

א. התפילות

איחור תפילת ערבית / מזמורי תהלים קודם ערבית / ביום טוב וחול המועד / מנהג האבלים להיות שליחי צבור / "ברכו" / פסוקים ומזמורים לאחר שמנה עשרה / אופן אמירתם / "ויהי נועם" / כפילות הפסוק "ויהי נועם" / מעומד / "יושב בסתר" / כפילת הפסוק "אורך ימים אשביעהו" / קדושה דסידרא / הטעם שמתחילים מהפסוק "ואתה קדוש" / כשאין הנשמות חוזרות לגיהנם / "ויהי נועם" במועד האסור במלאכה / באסור במלאכה מדרבנן / מחמת מנהג / בחול המועד / בפורים / בראש חודש / חתן

תוכן הענינים

בשבעת ימי המשתה / כשחל בשבוע שלאחריו מועד האסור במלאכה / אסור במלאכה מחמת מנהג / ערב פסח / קדושה דסידרא כשאין אומרים "ויהי נועם" / בבית האבל

ב. הפסוקים והזמירות

פסוקי ברכות ונחמות / כשאין אומרים "ויהי נועם" וקדושה דסידרא / כשחל בו יום טוב / בחול המועד / "אין כאלהינו" / פטום הקטורת / זמירות / "הָחַל עֲלֵינוּ" / הזכרת אליהו הנביא

ג. סעודת מוצאי שבת

הטעם / חומר חיובה / מהות הסעודה / שיעור האכילה / הדברים הנאכלים בה / זמנה / מי שלא אכלה בזמנה / שמה / לחם משנה / ביחס לשלש סעודות השבת / נטילת מעות צדקה עבורה / האנוס מלקיימה / בסעודה שלישית שנמשכה אחר חשיכה / עשיית מלאכה קודם הסעודה / נשים / אמירת "מגדול" בברכת המזון / ביום טוב / בזמנים האסורים באכילה / במוצאי יום הכפורים

ד. בשאר דינים ומנהגים

התקיעות במוצאי שבת / בבית המקדש / מים חמים ופת חמה / ריבוי נרות / ברכת הבנים והתלמידים / שאיבת מים / פשיטת בגדי השבת / אמירת וידוי / גימור הבגדים / עשיית מלאכה / זמן איסורה / המלאכות האסורות / קיפול הטלית

מוציא תקכא-תשע

א. המלאכה, מקורה וגדרה

הטעם שחשובה אב מלאכה / הכנסה / גדרה / מלאכה גרועה / העונש / קודם מתן תורה / הרשויות / מקום האגוד לרשות אחרת / נוף האילן / אופן ההעברה מרשות לרשות / מקום עמידת המוציא / בתוך גוף האדם / עקירה והנחה / בלא הנחה או בלא עקירה / זה עוקר וזה מניח / כשאחד מהם אינו אלא מסייע / הוצאה בדרך של קלקול / בדבר שאינו מתקיים / בשביתת בהמתו / במחמר

ב. ההוצאה

בבת אחת / מוציא דרך מקום פטור בלא הפסק / כשנעשתה המלאכה במקצת מהחפץ / דבר קטן הנתון בכלי גדול / חפץ שחלקו העליון במקום פטור / כשאינו ממלא את כל גובה הרשות / הוצאת חפץ בלא דברים המחוברים אליו / דבר קטן הנתון בכלי גדול / כשחלק מהחפץ כבר לא היה ברשות שממנה הוציאו / כלאחר יד / אופנים החשובים דרך הוצאה / הוצאה ביד / בדרך שרוב העולם אינם רגילים להוציא / שלא כדרך, באופן שהיה במשכן / דבר שאין רגילים להוציאו על הכתף / מי שאינו רגיל להוציא על הכתף / כשהחשיב הוצאה שלא כדרך / הוצאה על ידי דבר אחר

ג. מלבוש או תכשיט

העשויים לתכשיט ולשימוש, והוציאם להתקשט / הוציאם להשתמש / בגדים שאין רגילים ללבושם אלא בזמנים מסוימים / המשמשים מלבוש או תכשיט לאנשים מסוימים / תכשיטים ודומים למלבוש, המשמשים לאנשים או לנשים / דברים שנשתנו מזמן התלמוד / דברים המשמשים לרפואה / המשמשים להנאת הגוף / המשמשים להעברת ריח רע / העשויים להסתרת מום של אדם / הנצרכים לתשמישי הגוף / המסייעים לתשמישי הגוף / הנמצאים בידו של האדם / קב הקיטע שאינו משמש להליכה / המשמשים להגנת הגוף / שיש בהם צורך אחר לגוף / שמצוה להניחם על הגוף / שספק אם יש בהם תועלת / המשמשים להצלה מטינוף / כלי מלחמה שאינם מלבושים / דברים שאין אפשרות להסירם / דברים שיוצאים בהם כל השבוע / תכשיט המיועד להראות עושר / תכשיט כבד מאוד / מנעל שאינו עשוי מעור / בזמן איסור נעילת הסנדל / אנפיליא של בגד / בתי שוקיים / בתי ידיים / תפילין / תפילין פסולות / פאה נכרית / דרך מלבוש / איסורו מדרבנן / כשאינם בגדים ואף אין דרך ללבושם / כשהניחם על גופו שלא בדרך מלבוש / צרכי לבוש / כשאין רגילים להשתמש בו לצורך לבוש / שלא בדרך מלבוש / תכשיטים שהדרך לשאתם ביד / טלית המקופלת על כתיפו / כשמקצתה משתלשל על גופו / מקופלת כמין מרוב / מלבוש גמור שהוציא את ידיו מתוכו / כשרגילים לצאת כך / תכשיט מכוסה / נראים כמשא

ד. מחובר לבגד או לתכשיט

דבר חשוב / גדר דבר חשוב / דבר חשוב שדרכו להיות מחובר לבגד / עשוי לנוי, או נצרך לתשמיש הבגד / כשאין דרך לחברו לבגד / דבר שנעשה גוף אחד עם הבגד / מחובר לתכשיט שנעשה בשבילו / כשאינו חשוב ביחס לתכשיט / עומד להסרה מהבגד / דבר שאינו חשוב, המחובר לבגד שאינו חשוב

ה. כשיש איסור בלבישתו

בתשמישי מצוה / כשהפטור על הוצאתם הוא משום המצוה / באיסור לזמן / באיסור שיש בו היתר לאנשים מסויימים / באיסור גברא / באיסור מדרבנן

ו. אדם ובעלי חיים

החי נושא את עצמו / טעם הפטור בנושא את עצמו / איסורו מדרבנן / חי שאינו יכול ללכת / תינוק שאינו יכול ללכת / גורר את רגליו / יכול ללכת על ידי סיוע / גרירת תינוק

ז. שאר דברים

טפל לדבר אחר / כשהעיקר אין בו ממש / דברים שבתוך גוף האדם / דבר שנעקר לצאת מן הגוף / דבר שאינו ראוי להצניעו / שאין רגילים להצניעו / אין בו ממש / דבר שהוא רשות בפני עצמו

ח. מעשה העקירה וההנחה

עקירה מהרשות בלא עקירה מהקרקע / עקירה מהרשות בחפץ שכבר נעקר מהקרקע / עקירה מהקרקע בלא עקירה מהרשות / הוצאה מהמקום בלא הגבהה / הגבהה פחות משלשה טפחים / עקירת צד אחד של החפץ / עקירת גופו / כשהחפץ נמצא בידו / עקירת ידו / הנחת גופו / מהלך / עומד / הנחת חפץ על הקרקע על מנת לכתף / הנחת ידו כשמביא את ידו אליו / עקירת גופו והנחתו באדם מהלך / עקירה תוך כדי גרידה / עקירת שני חפצים כשהתחתון אינו חשוב מונח / ביטול למקום בלא הנחה בפועל / עקירה שלא על מנת להוציא / עקירה על מנת להוציא בפטור / עקירה והנחה בשתי מחשבות שונות / עקירה בשעת ההוצאה או לאחריה / כשהרשות נעשתה תוך כדי העקירה / כשהרשות נתארכה תוך כדי העקירה / כשהרשות נתבטלה תוך כדי הנחה / כשהרשות נעשתה תוך כדי הנחה

ט. החשוב מונח לענין עקירה והנחה

מונח על אדם או על בעל חיים / מונח בתוך יד של אדם / מונח ביד הפשוטה לרשות אחרת / בתוך שלשה טפחים מהקרקע / חפץ שנשאר אגוד בידו של המוציא / מונח על אדם מהלך / מונח על חפץ המונח על אדם מהלך / כשמונח שם לעולם / מונח על אדם הרכוב על בהמה / על אדם העומד לכתף / על חפץ המונח על אדם שנעמד לכתף / נגרר על גבי קרקע, לענין הנחה / נגרר או מתגלגל על גבי קרקע, לענין עקירה / מונח על עגלה שמתגלגלת / כשאינו מונח על גבי משהו / כשאינו מונח במקום קבוע / מונח שלא כדרך שבני אדם רגילים להניח / עקירת חפץ הצף על גבי מים / הנחה על גבי מים / מים על גבי מים / קרח על גבי מים / שמן על גבי יין / מונח בכלי הצף על גבי מים

י. מקום העקירה וההנחה

ד' על ד' טפחים ברשות הרבים / ברשות היחיד / על בעל חיים העומד ברשות היחיד / חור בכותל ברשות היחיד / יד של אדם / בתוך שלשה טפחים מהקרקע / עמוד גבוה תשעה טפחים ברשות הרבים / על נוף האילן / ברואה פני הקרקע / חפץ המונח על גבי מים / מונח בכלי הצף על גבי מים / מקום שאפשר לחקוק ולהגדילו / כשהחשיב את המקום / כשאין לו צורך דוקא באותו מקום / כשיש דעת אחרת

יא. החשוב מונח לענין הפסק במלאכה

כשהדבר חשוב מונח / הנחה שאין חייבים עליה / הנחה בלא שינוי מקום / עמידה / מהלך / עמידה לכתף / עמידה לצורך אחר / הנחת חפץ על מנת לכתף / הנחת ידו / העברת החפץ כנגדו / גרירת חפץ / זוקף צד אחד וחוזר וזוקף צד שני / דבר המתבטל למקום הנחתו / נעשה "דחוי" בין העקירה וההנחה

יב. השיעור

שיש בו תועלת / דבר קטן שאין טורח בנשיאתו / שינוי בשיעור / נעשה חשוב בשעת ההנחה / חצי שיעור / צירוף שני חצאי שיעור / כשנתכלה החצי הראשון / כשהגביה את החצי הראשון / שני חצאים לשתי רשויות מובדלות / משתי רשויות

יג. למעלה מעשרה ברשות הרבים

על כתפו / נעמד כשהחפץ עליו / הניח על אדם אחר / מוציא בידו / מוציא בשאר מקומות בגופו

יד. דברים שנאסרו מחשש שיוציא

יציאה עם חפצים בערב שבת / זמן האיסור / מהות השכחה / החפץ הנאסר / כשההוצאה אינה אסורה אלא מדרבנן / משמוש הבגדים / טלטול ברשות אחת כשנמצא באחרת / החזרת חפץ שנתגלגל מקצתו לרשות הרבים / כשנמצא בכרמלית / השקאת בהמה שראשה ברשות אחרת / כשאנו אווזו את הכלי / השקאתה על גבי אבוס שברשות הרבים / נתינת כלים על זיו הבולט לרשות הרבים / בבולט לחצר / זריקת חפץ בין שני בתים / ישיבה בצד רשות הרבים / מילוי מים מבור שברה"ר דרך חלון שעל גביו / הילוך מרשות אחת למקום פטור דרך רשות שניה / עשיית חצי מלאכה / החזרת ידו המושטת מרשות לרשות / לרשות אחרת / לאותה רשות, בהושטה מבעו"י / בהושטה משחשיכה / בהושטה למעלה מ"י טפחים

תוכן הענינים

ולכרמלית / החלפה מרשות לרשות דרך מקום פטור / כשאין אפשרות להוציא אלא דרך מקום פטור / שפיכת מים בחצר שאין בה ארבע אמות / עוקה ברשות הרבים / בימות הגשמים / שפיכת מים בחצר שיש בה ארבע אמות / כשיש בה עוקה מלאה / שפיכת יותר מסאתים / שפיכת מים על אשפה / העברה מרשות היחיד גבוהה לרשות היחיד נמוכה / קליטת מים מצינור הבולט מהגג

מוציא אָגוֹז; מוֹצִיא זֵית; מוֹצִיא רִימון חלק משיעורי הנקבים, שיש שהם מבטלים כלים מתורת כלי, לדינים שונים. ועליהם, ע"ע טמאת כלים וע' כלים, וע' כלים / כלי חרס; כלי מתכת; כלי עור; כלי עץ; כלי עצם. וע"ע זית וע' טפח וע' ים של שלמה וע' צמיד פתיל

מוציא זָרַע לְבִטְלָה ע"ע השחתת זרע

מוציא מִשְׁקָה; כוֹנֵס מִשְׁקָה שיעורי נקבים, שיש שהם מבטלים כלים העשויים למשקים מתורת כלי. ועליהם ע"ע כלים 1, וע' כלים / כלי חרס וע' נטילת ידים

תשעא-תתכ

מוציא שם רע

תשעג

א. האשה הבעל והאישות

במנין המצוות / האשה / קטנה / יתומה / בא עליה ואחר כך נתייתמה / גיורת / חציה ישראלית / בעל קטן / באשה האסורה עליו / האישות: ארוסה / אמה העבריה שיעדה ונשאה / על נשואין הראשונים / יבם על נשואי אחיו / יבם הטוען שהוא לא מצאה בתולה

תשפג

ב. תנאי החיוב

ביאתו עליה קודם הוצאת השם הרע / הלכה / כשבעלה שלא כדרכה / טענת בתולים / פרישת השמלה / טענתו שזינתה / בטוען שזינתה שלא כדרכה / בטוען בכתב / עדים על הזנות / כשעדותם לא חייבה אותה מיתה / הבאת העדים / שכירת העדים / שכרם בקרקע ובפחות משהו פרוטה / ביטול העדות: בהזמה / מזימים שלא כיוונו עדותם / הוכחשו על ידי עדים אחרים / בטלה עדותם שלא בהזמה / בירור שהבעל שיקר

תת

ג. חיוביו: המלקות והקנס

מלקות / קנס / העבירה המחייבת / באסורה עליו / חיובו באחד מהם / מכת מרדות / תשלום הקנס: הזוכה בו / כשמתה / זמן חלותו

תתי

ד. החיוב להשאירה תחתיו

גירשה / באשה האסורה עליו / גדר החיוב / שעת חלות החיוב / בפטור ממלקות ומקנס / איסורה עליו משום טענתו בתחילה / בספק / בזמן שאין דנים דיני נפשות ודיני קנסות

מוציא שם שמים לְבִטְלָה ע"ע אזכרות פ"ה

מוקדם ע"ע גט מקדם וע' שטרות

מוקדשים ע"ע הקדש ושם פי"ח-פכ"ג וע' מעילה וע' פדיון הקדש. וע"ע בזיון קדשים וע' גדולי הקדש וע' כלי שרת. על קרבנות פסולים, ע"ע פסולי המוקדשים

מוקף ע"ע הפרשת חלה פ"ה ועמ' קפ-קפא, קפח וע' הפרשת תרומות ומעשרות פ"ז ופכ"א ועמ' רפד-ה, רפז-ח, רצה. וע"ע בכורים, וע' לחמי תודה

תוכן הענינים

מוקף גויל ע"ע אותיות: היקף גויל וע' גט

מוקף לדירה ע"ע כרמלית עמ' של-שלו וע' קרפף

מוקף צמיד פתיל ע"ע צמיד פתיל

מוקפות חומה; מוקפים ע"ע ערי חומה. וע"ע בתי ערי חומה וע' כרכים עירות וכפרים וע' מחנות וע' פורים

